

בתי המשפט

בשא 000384/05		בבית משפט השלום בקרית שמונה	
בתיק עיקרי: א 000124/04			
תאריך: 22/06/2006		כבוד השופטת ברכה סמסון	בפני:

בעניין: 1. אלון חברת הדלק בע"מ
2. מאירי יורם
3. לוגסי אבי
ע"י ב"כ עוה"ד אחיקם שינדלר

- נגד -

המבקשים

המשיב

גאסן עומר ממדוח, עו"ד
ע"י ב"כ עוה"ד עישאן מועאויה

החלטה

1. זוהי בקשה למחיקת כתב הגנתו של הנתבע ולמתן פסק דין, עפ"י תצהירי התובע.
 2. בנימוקי הבקשה נטען, כי על טענותיו של הנתבע בבקשת הרשות להתגונן קיים מעשה בית דין בפסק הדין אשר ניתן בת.א. 714/00 בבית משפט השלום בקרית שמונה. טענותיו הנוכחיות זהות במהותן לטענות שהועלו על ידו, נדונו והוכרעו. בנוסף נטען, כי בהתאם לתקנה 122 לתקנות סד"א, יש למחוק את כתב הגנתו, הואיל והנתבע לא קיים את הסכמת הצדדים ואת החלטת בית המשפט בדבר מתן תשובות לשאלונים אשר נשלחו אליו.
- המבקשים מפנים לפסק דין אשר ניתן ביום 17.3.04 בתיק העיקרי, לפיו בין היתר נקבע, כי הצדדים רשאים להגיש שאלונים זה לזה ובקשות לגילוי מסמכים, כאשר הצד שכנגד יענה תוך 20 יום לבקשת הצד שכנגד. המבקשים שלחו אל הנתבע שאלון עוד ביום 23.3.05, והיה על המשיב לענות על שאלון עד ליום 12.4.05. המשיב לא ענה על השאלון, לא במועד זה ולא במועד כלשהו לאחר מכן.
- גם החלטה שניתנה ביום 4.4.05 לא קויימה ע"י המשיב. המבקשים טוענים, כי המשיב בוחר שלא לענות על השאלון במכוון, מגיש בקשות דחיה סמוך למועד

הדיונים שנקבעים. הבקשה נמסרה למשיב עפ"י אישור מסירה המצוי בתיק. המשיב קיבל תצהיר עדות ראשית של המבקשים, ולא הגיש את תצהירו הוא.

עוד נטען כלפי המשיב, כי הוא מתחמק מלקבל כתבי בית דין, סוגר את הפקס במשרדו, אינו מקבל דברי דואר רשום, וטוען שאינו מקבלם. מאוחר יותר בשיחות טלפון מאשר קבלת דבר הדואר. המשיב עושה הכל כדי ל להתחמק ממתן פסק דין נגדו.

3. בתגובת המשיב נטען, כי הבקשה הינה בקשה נוספת של המבקשים לאחר בקשות קודמות באותו ענין אשר נדחו. המשיב מפנה לבש"א 284/04, בש"א 414/04 ובש"א 109/05. נטען, כי היה על המבקשים להביא בפני בית המשפט עובדות אלה, ואי הבאתן, מהווה חוסר תום לב.

המשיב טוען, כי מעולם לא קיבל למשרדו שאלון, ועפ"י אישור הפקס שצורף לבקשה, השאלון מעולם לא נשלח. מכאן, שהמשיב לא יכל היה לענות על השאלון שלא שנתקבל. עוד טוען המשיב, כי הוסכם שהתצהיר שצורף לבקשת הרשות להתגונן, יהווה תצהיר עדות ראשית מטעמו. לפיכך אין הוא חייב להגיש תצהיר עדות ראשית נוסף.

נטען, כי המטרת המבקשים הינה לקבל פסק דין, מבלי לקיים דיון לגופו.

4. לבקשה צירפו המבקשים שני אישורי פקס, האחד מיום 23.3.05 והשני מיום 5.6.05, על פיהם לכאורה נשלחו מסמכים אל המשיב בפקס, בהצלחה. האישור נושא את מספר הטלפון של המשיב, את מספר העמודים – 27 עמודים במקרה הראשון ו-6 עמודים במקרה השני. ואולם, בחלק התחתון של אישורים אלה ובהם צילום מכתב לוואי אל המשיב, מופיע כיתוב נוסף תחת הכותרת "errors", לפיו נעשו לכאורה 4 ניסיונות של שיגור, ללא הצלחה.

לבקשה לא צורף תצהיר, לאימות העובדות המפורטות בבקשה, ומהמסמכים שצורפו לה, לא ניתן לקבוע, כי למשיב אכן הומצא שאלון בדרך הקבועה בתקנות סד"א. בשתי בקשות נוספות שהגישו המבקשים, מבוקש להסתמך על האמור בתגובת המשיב, לפיו קיבל העתק הבקשה, לאחר שצילם אותו מתיק בית המשפט.

ואולם, לבקשה לא צורף השאלון, ולפיכך קבלת הבקשה, אינה מוכיחה כי למשיב הומצא השאלון.

לפיכך מסקנתי הינה, כי לא הוכח במידה הדרושה, כי השאלון הומצא למשיב בדרך הקבועה בתקנות.

5. טענתם הנוספת של המבקשים מתייחסת לאי המצאת תצהיר עדות ראשית. בענין זה טוען המשיב, כי הוסכם בין הצדדים שהתצהיר שצורף לבקשת הרשות להתגונן יהווה תצהיר עדות ראשית מטעמו, וכך אכן נאמר בבקשה מוסכמת שהגישו הצדדים (נספח א' לבקשה). לפיכך, יש לראות תצהיר זה, כתצהיר עדות ראשית מטעם המשיב.

6. עוד טוענים המבקשים, כי יש למחוק את כתב ההגנה מפאת מעשה בית דין. המבקשים מפנים לפסק הדין אשר ניתן בת.א. 714/00 ביום 6.6.01. לבקשה צורפה פסיקתא (נספח ה' לבקשה), לפיה בקשת הרשות להתגונן שהגיש המשיב בתיק האמור נדחתה, וניתן פסק דין.

בתביעה הנוכחית הגישו המבקשים תביעה כספית ע"ס כ-75,000 ₪, כאשר סכום התביעה נכון ליום 22.12.03. מבלי להיכנס לתוכן בקשת הרשות להתגונן שהוגשה ע"י המשיב בבש"א 131/01 בתביעה הקודמת, ברי כי פסק דין בתביעה כספית בתיק הקודם אינו יכל להוות מעשה בית דין בתביעה הנוכחית, ולו מן הטעם שהתביעה הנוכחית הוגשה 4 שנים מאוחר יותר. עילת התביעה בתביעה הקודמת התגבשה ביום הגשתה, דהיינו בשנת 2000, והתביעה הנוכחית מתייחסת לתקופה אחרת מאוחרת יותר, כאשר עילת התביעה התגבשה ביום 4.3.04. לפיכך, פסק הדין בתביעה הקודמת אינו יכל להוות מעשה בית דין בתביעה הנוכחית, שבה עילת תביעה חדשה.

7. לאור כל האמור מסקנתי הינה, כי דין הבקשה להדחות.

בנסיבות, אין צו להוצאות.

התיק העיקרי נקבע בזאת להוכחות ביום 5.10.06 שעה 09.30.

ברכה סמסון 54678313-384/05

ניתנה היום כ"ו בסיון, תשס"ו (22 ביוני 2006) בהעדר הצדדים.

ברכה סמסון, שופטת

000384/05בשא 113 איה רום

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה